

BAB II

TINJAUAN PENULISAN DAN KAJIAN YANG BERKAITAN

2.1 Pendahuluan

Kajian-kajian dan penyelidikan berhubung dengan sikap pelajar terhadap pelajaran telah banyak dijalankan oleh pengkaji-pengkaji. Di dalam bab ini pengkaji akan membincangkan penulisan dan kajian yang berkaitan dengan memberi tumpuan kepada beberapa variabel yang mempengaruhi sikap pelajar terhadap mata pelajaran tertentu. Di dalam bab ini juga akan dikemukakan beberapa pandangan berkaitan dengan konsep sikap yang menjadi asas kepada kajian ini.

2.2 Konsep Sikap

Istilah sikap atau 'attitude' mempunyai lebih daripada satu makna yang saling berkait. 'Sikap' dan 'minat' merupakan dua konsep yang mempunyai perkaitan antara satu sama lain. Blair (1991) dalam bukunya Psikologi Pendidikan menyatakan minat adalah sikap yang menyebabkan seseorang itu lebih aktif

dalam bidang-bidang tertentu. Kedua-dua istilah ini merupakan huraian tentang kecenderungan seseorang untuk memberikan gerak balas terhadap sesuatu.

Ima

Terdapat berbagai-bagai definisi yang diberikan bagi menerangkan maksud sikap. Definisi yang diberikan oleh Allport (1935) boleh dianggap berjaya memberi suatu pengertian yang komprehensif. Ia mentakrifkan sikap sebagai :

“An attitude is a mental and neural state of readiness, organized through experience, exerting a directive or dynamic influence upon the individual's response to all objects and situations with which it is related”.

Pengertian tersebut menjelaskan sikap adalah suatu kesediaan mental dan neural yang tersusun melalui pengalaman, mengarah dan mempengaruhi secara dinamik perlakuan individu terhadap semua objek dan situasi yang berkaitan.

Definisi sikap menurut Doob (1947) pula ialah :

“.....an implicit, drive-producing response considered socially significant in the individual's society.

Definisi ini menjelaskan sikap ialah sesuatu yang ‘implicit’ atau sesuatu yang dibayangkan oleh seseorang individu tetapi ia tidak dinyatakan secara terus terang. Sikap menjadi penggerak kepada respon atau reaksi yang dianggap mempunyai signifikan sosial dalam masyarakat individu itu.

Ima

Definisi sikap menurut Lambert dan Lambert (1964) pula adalah seperti berikut :

“Attitude is an organized and consistent manner of thinking, feeling and reacting with regard to people, group, social issues, or more generally, any event in one’s environment”.

Definisi ini menyatakan sikap merupakan suatu cara berfikir yang tekad dan tersusun, ia juga merupakan perasaan dan reaksi terhadap orang lain, kumpulan atau secara umumnya sesuatu peristiwa yang berlaku di dalam persekitaran seseorang.

Halloran (1967) menyatakan:

“....Sikap terdiri daripada pemikiran, kepercayaan, perasaan dan kecenderungan untuk bertindakbalas..... ia adalah cara pemikiran, perasaan dan tindakbalas yang tersusun, konsisten dan lazim terhadap orang, kumpulan sosial, isu sosial dan pada umumnya untuk apa saja kejadian dalam persekitaran kita”

Cohen (1973) pula menyatakan sikap sebagai :

“ idea dan sentimen yang kompleks di mana manusia melihat sesuatu dengan cara yang tertentu dan bertindak sewajarnya”.

Rogers (1979) mentakrifkan sikap sebagai :

“Sikap adalah satu kecenderungan yang konsisten untuk satu-satu perkara tertentu samada berbentuk positif atau negatif terhadap sesuatu benda (objek) atau situasi tertentu”.

Zimbardo (1979) menyatakan sikap mempunyai tiga komponen, iaitu :

- i. Tanggapan mengenai sesuatu perkara.
- ii. Afektif atau perasaan yang berkait dengan tanggapan tersebut.
- iii. Reaksi atau perlakuan yang mungkin ditunjukkan terhadap sesuatu.

Sikap bukanlah suatu perkara yang menjadi milik individu secara semulajadi. Ia berpotensi untuk berubah dan berkembang. Ia boleh dipelajari, tidak statik dan mempunyai darjah serta arah yang berbeza di antara individu, bergantung kepada pembelajaran dan pengalaman seseorang itu. (Evan, 1971, Crow, 1980 dan Fauziah, 1990) . Menurut Katz dan Scotland (1958) sikap berkembang dalam proses mengisi sesuatu keperluan.

Katz (1958) menyatakan terdapat tiga tahap dalam perkembangan sikap. Tahap-tahap perkembangan sikap tersebut adalah seperti berikut :

i) Tahap 'Proximal' (Dekat)

Tahap yang pertama ini ialah tahap di mana pembentukan sikap terhasil daripada perhubungan antara objek sikap dengan suatu keadaan afektif yang berkaitan. Perasaan suka atau tidak suka pada tahap ini bergantung rapat dengan dorongan atau galakkan yang diberikan kepada seseorang berhubung dengan sesuatu objek. Keadaan ini akan mempengaruhi sikap seseorang itu terhadap sesuatu objek samada positif atau negatif. Dalam konteks pendidikan perkara ini dapat dilihat di mana jika seseorang guru selalu memberi motivasi kepada pelajar-pelajarnya, mereka akan menunjukkan sikap positif terhadap mata pelajaran tersebut. Tetapi jika guru langsung tidak memberi sebarang bentuk motivasi kepada pelajar-pelajarnya , keadaan sebaliknya mungkin akan berlaku

ii) Tahap 'Object Instrumental' (Peralatan Objek)

Tahap ini memperlihatkan hubungan antara matlamat dengan sesuatu peristiwa atau objek yang menjadi alat dalam mencapai hasil atau matlamat. Sebagai contohnya seorang guru mendapat anugerah guru pakar bagi mata pelajaran yang diajarnya, akan menunjukkan minat terhadap mata pelajaran tersebut walaupun muridnya bermasalah.

iii) Tahap 'Ego Instrumental' (Peralatan Ego)

Tahap ini menampakkan harapan penilaian orang lain kepada dirinya. Harapan tersebut berkaitan dengan usahanya sendiri membentuk personaliti diri. Sebagai contohnya orang yang ingin dirinya dilihat sebagai seorang berilmu, sudah tentu ia akan berusaha menunjukkan penampilan dirinya sebagai seorang berilmu.

Sikap seseorang boleh berubah dalam keadaan atau suasana tertentu. Brown (1965) mengemukakan teori 'Prinsip Ketetapan Kognitif' (Principle of Cognitive Consistency) yang mengatakan bahawa fikiran manusia menuju kepada suatu perhubungan yang tetap, dan sikap yang dipengaruhi oleh organisasi kognitif boleh berubah-ubah untuk mengembalikan keadaan seimbang (equilibrium). Teori ini menegaskan seseorang individu itu mengharapkan segala

perlakuan dirinya adalah selari atau sama dengan orang lain. Jika persamaan tersebut tidak berlaku, maka sikap seseorang individu itu terhadap orang lain akan berubah.

Pengertian

Jelaslah di sini, sikap seseorang individu itu boleh dibentuk dan dikembangkan. Allport (1935) menyatakan dalam kontek pembelajaran, ada empat peringkat pembentukan sikap iaitu integrasi, pembezaan (differentiation), kejutan (shock) dan juga penerimaan. Sebelum itu Newcomd dan Murphy (1937) berpendapat proses pembentukan sikap tersebut memberi kesan langsung kepada pembentukan keperibadian pelajar kerana ia berhubung dengan motivasi, persepsi dan juga fikiran pelajar.

Kesimpulannya dapatlah dinyatakan di sini, “sikap” mempunyai tiga komponen utama iaitu kognitif, afektif dan tingkahlaku. Komponen kognitif terdiri daripada idea-idea dan kepercayaan yang dimiliki. Aspek afektif pula merujuk kepada perasaan dan emosi seseorang terhadap objek itu. Aspek ini merupakan komponen paling penting menyamai konsep sikap. Sementara komponen tingkahlaku pula adalah kecenderungan seseorang untuk bertindak terhadap objek tersebut. Ketiga-tiga komponen ini walaupun berasingan tetapi ia saling berhubung. Sikap walaupun ia sesuatu yang abstrak tetapi ia boleh dinilai berdasarkan perlakuan seseorang. Sikap boleh berubah dan berkembang dalam proses mengisi sesuatu keperluan.

2.3 Kajian Berkaitan Sikap Pelajar

Di Malaysia terdapat beberapa pengkaji tempatan yang telah menjalankan kajian berkaitan dengan sikap pelajar. Antaranya kajian yang dilakukan oleh Chakravarthy (1969) terhadap pelajar-pelajar melayu di Sekolah Menengah Alam Shah, Kuala Lumpur. Kajian ini berkaitan dengan sikap dan pencapaian dalam mata pelajaran Matematik. Dapatan kajiannya mendapati sikap pelajar-pelajar sastera mempunyai pertalian yang signifikan dengan pencapaian mereka. Bagi pelajar-pelajar aliran sains pula tidak terdapat pertalian yang signifikan antara sikap dengan pencapaian mereka.

Juriah (1975) pula menjalankan kajian berkenaan dengan pencapaian murid-murid bukan Melayu dalam peperiksaan MCE 1974. Hasil kajiannya mendapati sikap pelajar mempunyai perkaitan yang rapat dengan pencapaian dalam mata pelajaran Bahasa Malaysia. Dapatan kajiannya juga menunjukkan faktor minat dan kemudahan belajar dalam Bahasa Malaysia turut mempengaruhi pencapaian pelajar.

Kajian Taha (1977) mengenai persekitaran rumah tangga dan pencapaian juga memperolehi dapatan yang sama. Kajiannya menunjukkan pelajar yang bersikap positif mengamalkan kebiasaan belajar yang baik, sikap terhadap guru juga baik dan mendapat galakan yang baik daripada penjaga. Sikap pelajar juga turut dipengaruhi oleh SES keluarga dan memberi kesan kepada pencapaian mereka.

Kajian yang serupa juga dijalankan oleh Abdul Hamid (1977) ke atas penuntut-penuntut tahun 2, Fakulti Kejuruteraan Awam, Universiti Teknologi Malaysia. Kajian yang dijalankan bertujuan untuk melihat hubungan antara sikap dengan pencapaian. Dapatan kajiannya menunjukkan terdapat hubungan yang rapat antara sikap pelajar dengan pencapaian.

Adnan (1980) juga menjalankan kajian berhubung dengan sikap pelajar terhadap mata pelajaran tertentu dan hubungannya dengan pencapaian dalam peperiksaan. Kajiannya melibatkan seramai 230 orang pelajar dari tingkatan tiga di Sekolah Menengah Kampung Batu, Kuala Lumpur. Kajiannya melibatkan mata pelajaran Bahasa Malaysia, Bahasa Inggeris, Sejarah, Geografi, Matematik dan Sains. Hasil kajiannya menunjukkan terdapat hubungan yang signifikan antara sikap pelajar dengan pencapaian mata pelajaran tersebut kecuali bagi mata pelajaran Sains.

Sikap belajar yang positif memberi kesan yang positif terhadap pencapaian di dalam peperiksaan. Hal ini dibuktikan dalam kajian yang dijalankan oleh Muhammad (1982). Hasil kajiannya mendapati kekerapan membaca bahan-bahan bacaan tambahan dalam Bahasa Malaysia mempunyai pertalian yang signifikan dengan pencapaian bahasa pelajar. Semakin kerap pelajar membaca, semakin tinggi tahap pencapaian bahasa mereka.

Kajian yang serupa juga dijalankan oleh Abdul Hamid (1977) ke atas penuntut-penuntut tahun 2, Fakulti Kejuruteraan Awam, Universiti Teknologi Malaysia. Kajian yang dijalankan bertujuan untuk melihat hubungan antara sikap dengan pencapaian. Dapatan kajiannya menunjukkan terdapat hubungan yang rapat antara sikap pelajar dengan pencapaian.

Adnan (1980) juga menjalankan kajian berhubung dengan sikap pelajar terhadap mata pelajaran tertentu dan hubungannya dengan pencapaian dalam peperiksaan. Kajiannya melibatkan seramai 230 orang pelajar dari tingkatan tiga di Sekolah Menengah Kampung Batu, Kuala Lumpur. Kajiannya melibatkan mata pelajaran Bahasa Malaysia, Bahasa Inggeris, Sejarah, Geografi, Matematik dan Sains. Hasil kajiannya menunjukkan terdapat hubungan yang signifikan antara sikap pelajar dengan pencapaian mata pelajaran tersebut kecuali bagi mata pelajaran Sains.

Sikap belajar yang positif memberi kesan yang positif terhadap pencapaian di dalam peperiksaan. Hal ini dibuktikan dalam kajian yang dijalankan oleh Muhammad (1982). Hasil kajiannya mendapati kekerapan membaca bahan-bahan bacaan tambahan dalam Bahasa Malaysia mempunyai pertalian yang signifikan dengan pencapaian bahasa pelajar. Semakin kerap pelajar membaca, semakin tinggi tahap pencapaian bahasa mereka.

Suradi (1987) telah menjalankan kajian terhadap 147 orang pelajar dari tiga buah sekolah menengah di Negeri Selangor mengenai sikap dan tabiat belajar. Kajiannya mendapati pelajar-pelajar tidak mempunyai pandangan yang positif dan kepercayaan yang penuh terhadap guru. Kajiannya juga melihat perbezaan sikap antara pelajar lelaki dengan pelajar perempuan. Dapatan kajiannya menunjukkan tidak terdapat perbezaan sikap antara pelajar lelaki dengan pelajar perempuan.

Kajian Saedah (1987) pula memperolehi dapatan yang sebaliknya. Kajian tersebut melibatkan 588 orang pelajar dari lapan buah sekolah menengah di negeri Johor, Melaka, Perak dan Kuala Lumpur. Hasil kajian mendapati pelajar dari kelas yang baik mempunyai sikap yang positif terhadap sekolah dibandingkan dengan pelajar dari kelas yang lemah. Kajian ini juga mendapati sikap pelajar terhadap guru mereka adalah positif.

Kajian Siti Rohaya (1988) melibatkan 415 orang pelajar dari lima buah sekolah dalam daerah Hulu Langat. Kajian yang dijalankan berkenaan dengan sikap pelajar terhadap mata pelajaran Sains Paduan dan hubungannya dengan pencapaian dalam peperiksaan. Hasil kajiannya mendapati terdapat hubungan yang signifikan antara sikap pelajar terhadap matapelajaran Sains dengan pencapaiannya dalam peperiksaan berdasarkan jantina, SES dan bangsa.

Abu Bakar (1991) telah menjalankan kajian ke atas 304 murid lelaki dan perempuan di darjah dua, darjah empat dan darjah enam sekolah rendah kebangsaan di dua buah daerah di negeri Selangor. Tujuan kajiannya ialah untuk melihat kesan pencapaian akademik dan hubungannya dengan sikap pelajar terhadap mata pelajaran tertentu. Hasil kajian menunjukkan pencapaian akademik yang tinggi dalam sesuatu mata pelajaran mempunyai hubungan yang signifikan dengan sikap terhadap mata pelajaran tersebut. Lebih tinggi pencapaian seseorang itu maka sikapnya terhadap mata pelajaran tersebut juga menjadi lebih positif.

Kajian Noran Fauziah dan Abdul Latif (1992) mendapati murid-murid yang mempunyai minat membaca yang tinggi memperoleh pencapaian dalam bahagian penyebutan yang lebih baik berbanding dengan murid yang mempunyai minat membaca yang rendah. Murid yang mempunyai minat membaca yang tinggi juga memperoleh pencapaian yang tinggi dalam bahagian pemahaman. Dapatan kajian mereka juga menunjukkan pencapaian pelajar perempuan lebih tinggi berbanding dengan pelajar lelaki.

Nurhizam (1995) telah menjalankan kajian terhadap 450 pelajar tingkatan dua di Daerah Kuala Terengganu bagi melihat sikap pelajar terhadap pembelajaran Bahasa Inggeris dan hubungannya dengan pencapaian Bahasa Inggeris tingkatan dua. Hasil kajiannya mendapati terdapat hubungan yang signifikan antara sikap terhadap pembelajaran Bahasa Inggeris dengan pencapaian Bahasa Inggeris tingkatan dua.

Kajian mengenai sikap pelajar juga telah banyak dijalankan di luar negeri. Antara kajian awal mengenai sikap pelajar telah dijalankan oleh Sullivan (1927). Dapatan kajiannya menunjukkan sikap memainkan peranan utama dalam mempengaruhi pembelajaran. Walaubagaimanapun kajiannya tidak menafikan faktor-faktor lain dalam mempengaruhi pembelajaran.

July 1940?

Kajian Rallison (1939) pula ke atas pelajar-pelajar berumur 11,12 dan 13 tahun di bandar New Castle, Tyre dan Nothunderland mendapati terdapat korelasi yang tinggi antara sikap dan minat dengan pencapaian pelajar dalam mata pelajaran Geografi, Sejarah, Pendidikan Jasmani, Bahasa Inggeris dan Pengetahuan Am. Kajiannya menunjukkan faktor sikap dan minat yang positif terhadap pelajaran adalah penting. Hasil kajiannya juga menunjukkan lokasi bandar dan desa tidak mempengaruhi sikap pelajar.

Rammers dan Gage (1943) telah menjalankan kajian terhadap murid-murid gred enam dan sembilan untuk melihat hubungan antara sikap dan pencapaian dalam mata pelajaran Bahasa Inggeris, Matematik, Geografi, Sastera dan Sejarah. Dapatan mereka menunjukkan terdapat pertalian yang signifikan antara sikap dengan pencapaian.

Neal, Gill dan Tismer (1970) pula menjalankan kajian ke atas 225 orang pelajar gred 6 dan 8 di sebuah pekan dekat St. Paul Amerika Syarikat. Kajian yang mereka jalankan ialah untuk melihat pertalian antara sikap pelajar dengan

pencapaian pelajar. Maklumat berkaitan dengan sikap pelajar diperolehi dengan menggunakan soal selidik. Dapatan kajian menunjukkan terdapat hubungan yang signifikan antara sikap dan pencapaian pelajar.

Neale (1970) dalam kajiannya mendapati salah satu sebab utama mengapa sikap positif terhadap mata pelajaran amat diperlukan ialah kerana sikap sedemikian memberi kesan motivasi kepada pelajar. Jika seseorang pelajar mempunyai sikap yang positif terhadap sesuatu mata pelajaran mereka akan mempelajari mata pelajaran tersebut dengan lebih mendalam.

Why open?

Roshel dan Wood (1971) telah menjalankan kajian terhadap 610 orang pelajar gred 6 di 13 buah sekolah awam untuk melihat sikap pelajar terhadap sekolah, pelajaran dan teknologi. Hasil kajian mereka mendapati sikap pelajar mempunyai hubungan yang rapat dengan pencapaian.

Welberg (1976) mendapati sikap murid terhadap suasana pengajaran dan pembelajaran banyak mempengaruhi keberkesanan pembelajaran mereka. Fraser dan Walberg (1981) telah memberi cadangan agar penilaian tentang sikap murid terhadap suasana pembelajaran boleh menggalakkan lagi kemajuan dan pencapaian pelajar.

2.4 Kajian Berkaitan Sikap Pelajar Terhadap Mata Pelajaran Pendidikan Islam

Terdapat beberapa kajian yang dijalankan oleh orang perseorangan dan badan-badan tertentu mengenai sikap pelajar terhadap mata pelajaran Pendidikan Islam. Antara kajian awal telah dilakukan oleh Persatuan Mahasiswa Terengganu, Universiti Malaya (1977) mengenai sikap pelajar terhadap mata pelajaran Pendidikan Islam di sepuluh buah sekolah di negeri Terengganu. Dapatan kajian tersebut mendapati mata pelajaran Pendidikan Islam menduduki tangga ke tiga daripada senarai mata pelajaran yang diminati oleh pelajar.

Azman (1986) dalam kajiannya mendapati 75 peratus daripada 995 orang pelajar tingkatan tiga dan empat di sepuluh buah sekolah menengah yang terletak di bandar dan di luar bandar, tidak berminat terhadap mata pelajaran Pendidikan Islam. Mereka tidak menyatakan secara terang ketidakgemaran mereka terhadap mata pelajaran tersebut, tetapi dari jawapan yang diberikan menunjukkan mereka bersifat negatif terhadap apa yang berlaku di dalam bilik darjah sewaktu mata pelajaran tersebut diajar. Beliau mengatakan pelajar yang berada di dalam kelas Pendidikan Islam sentiasa ingin keluar dari kelas tersebut manakala pelajar yang berada di luar pula tidak ingin memasukinya bagi menggambarkan betapa tidak minatnya pelajar-pelajar terhadap mata pelajaran Pendidikan Islam.

Kajian Azman juga menunjukkan terdapat beberapa faktor lain yang mempengaruhi sikap dan persepsi pelajar terhadap mata pelajaran Pendidikan

Islam. Antaranya ialah mata pelajaran tersebut tidak disenaraikan di dalam mata pelajaran yang membolehkan pelajar-pelajar ditempatkan di kelas-kelas yang baik, jadi mereka belajar tidak bersungguh-sungguh. Selain dari itu mata pelajaran Pendidikan Islam juga selalunya diletakkan di hujung jadual waktu dan bilangan pelajar yang ramai di dalam kelas juga menyebabkan pelajar-pelajar tidak berminat kepada mata pelajaran tersebut.

Che Basar (1986) telah menjalankan kajian untuk meninjau dan menilai sambutan dan keberkesanan Pendidikan Islam di sekolah menengah. . Kajiannya dijalankan di Kolej Sultan Abd Hamid, Alor Setar, Kedah. Sampel kajiannya terdiri daripada 30 orang pelajar tingkatan 2, 30 orang pelajar tingkatan 5 dan 40 orang pelajar Tingkatan IV. Keseluruhan sampel kajiannya ialah seramai 100 orang. Hasil kajiannya mendapati 77.5 % pelajar menunjukkan sikap yang positif dan berminat terhadap mata pelajaran Pendidikan Islam. Hanya sedikit sahaja pelajar yang ponteng kelas Pendidikan Islam, jika ada pun kerana mereka terlibat dengan aktiviti-aktiviti luar yang tidak dapat dielakkan. Pelajar juga berpendapat tambahan masa pengajaran Pendidikan Islam perlu supaya mereka dapat memahaminya dengan lebih jelas.

Abdul Rahman (1987) dalam kajiannya mendapati guru tidak dapat mengekalkan minat terhadap mata pelajaran Pendidikan Islam kerana beberapa faktor. Antaranya ialah kurang motivasi murid dalam mempelajari Pendidikan Islam. Kajian Balkhis (1987) mendapati kebanyakan pelajar yang berminat

terhadap mata pelajaran Pendidikan Islam terdiri daripada mereka yang datang dari keluarga yang berpendapatan sederhana.

Haron dan Sobri (1988) dalam bukunya Masalah Pendidikan Islam di Malaysia menyatakan daripada 113,686 pelajar melayu yang menduduki peperiksaan Sijil Pelajaran Malaysia (SPM) pada tahun 1976, terdapat hanya 68,122 pelajar sahaja yang mengambil mata pelajaran Pendidikan Islam. Manakala kajian yang dijalankan oleh Kementerian Pendidikan Malaysia (1981) ketika menganalisis gred mata pelajaran peperiksaan Sijil Rendah Pelajaran (SRP) mendapati daripada 87,000 orang calon yang mengambil mata pelajaran Pendidikan Islam, seramai 1,800 daripadanya tidak menghadiri peperiksaan bagi mata pelajaran tersebut. Analisis ini menunjukkan minat pelajar terhadap mata pelajaran Pendidikan Islam adalah tidak memuaskan.

Abdul Razak (1988) dalam kajiannya mendapati pelajar kurang berminat terhadap mata pelajaran Pendidikan Islam. Ini menyebabkan pencapaian bagi mata pelajaran Pendidikan Islam di sekolah-sekolah rendah di Malaysia adalah sederhana. Kajiannya juga menunjukkan pencapaian pelajar yang tinggal di bandar lebih tinggi daripada pelajar yang tinggal di luar bandar.

Kamilen (1989) telah menjalankan kajian terhadap 100 orang pelajar tingkatan dua, empat dan enam Sekolah Menengah Kebangsaan Agama Maahad Hamidah Kajang. Dapatan kajiannya menunjukkan 75 peratus daripada

responden benar-benar berminat dan bersedia untuk mempelajari Pendidikan Islam. Ia berpendapat faktor minat pelajar penting bagi menjamin keberkesanan Pendidikan Islam.

Ismail (1989), telah menjalankan kajian berkenaan dengan permasalahan Pendidikan Islam di sekolah-sekolah. Kajiannya telah dijalankan di empat buah sekolah. Sekolah-sekolah tersebut ialah Sekolah Agama Menengah Tinggi Hisamuddin Klang, Sekolah Kebangsaan Jenjarom, Sekolah Rendah Kebangsaan Methodist Telok Datok dan Sekolah Rendah Jenis Kebangsaan (Cina) Peng Ming Telok Panglima Garang, Kuala Langat, Selangor. Kajian yang dijalankannya melibatkan seramai 120 orang pelajar menggunakan kaedah soal selidik dan temubual.

Dapatan kajiannya menunjukkan 88.0 % daripada responden menyatakan berminat terhadap mata pelajaran Pendidikan Islam berbanding dengan mata pelajaran lain. Hasil kajiannya juga mendapati 80.0 % daripada responden memberi alasan mereka berminat dengan mata pelajaran Pendidikan Islam kerana penyampaian guru Pendidikan Islam mudah difahami. Kajian ini membuktikan pelajar menunjukkan sikap yang positif terhadap mata pelajaran Pendidikan Islam.

Fauziah (1990) mengkaji persepsi pelajar terhadap mata pelajaran Pendidikan Islam mengikut status sosioekonomi keluarga. Sampel kajiannya

terdiri daripada 98 orang pelajar tingkatan 1, 2 dan 4 Sekolah Menengah Asunta, Petaling Jaya, Selangor. Hasil kajiannya mendapati pelajar-pelajar dari status sosio ekonomi rendah mempunyai sikap yang positif terhadap mata pelajaran Pendidikan Islam. Kesimpulan kajiannya mendapati pelajar menganggap mata pelajaran Pendidikan Islam terpaksa dipelajari, bukannya sebagai mata pelajaran yang diminati. Sejak awal lagi pelajar tidak mempunyai sikap yang baik terhadap mata pelajaran Pendidikan Islam, hal yang sedemikian mempengaruhi minat mereka.

Beliau mendapati ibu bapa dari status sosio ekonomi tinggi hanya menekankan anak-anak mereka supaya memberi tumpuan kepada mata pelajaran yang dikatakan mempunyai ekonomi yang tinggi dan boleh membantu anak-anak mereka melanjutkan pelajaran ke peringkat yang lebih tinggi atau membantu mencari pekerjaan yang baik. Pandangan terhadap mata pelajaran Pengetahuan Agama Islam adalah rendah dan mereka tidak menggalakkan anak-anak mereka mengambilnya sebagai salah satu mata pelajaran penting di sekolah.

Che' Pee (1991) telah menjalankan kajian tentang masalah-masalah yang dihadapi oleh pelajar-pelajar Sekolah Menengah Kebangsaan Agama (SMKA). Antara dapatan kajiannya menunjukkan pelajar kurang berminat terhadap mata pelajaran Pendidikan Islam dan pengajaran guru Pendidikan Islam kurang berkesan.

Sikap dan minat pada sesuatu mata pelajaran dan guru memainkan peranan penting dalam proses pengajaran dan pembelajaran. Sikap dan minat yang negatif akan menimbulkan pelbagai masalah dalam proses pengajaran dan pembelajaran. Dalam hal ini Muhamad (1992) telah menyenaraikan antara masalah yang dihadapi oleh guru Pendidikan Islam ialah kelemahan pelajar dalam membaca al-Quran serta suasana kelas dan disiplin murid semasa pembelajaran.

Kementerian Pendidikan Malaysia dan Fakulti Pengajian Pendidikan Universiti Pertanian Malaysia (1994) juga telah menjalankan kajian berkenaan dengan guru-guru Pendidikan Islam Sekolah Menengah Kebangsaan di Semenanjung Malaysia. Kajian ini melibatkan seramai 21 orang penggubal dasar, 215 orang pengetua, 413 orang guru Pendidikan Islam dan 428 orang pelajar. Antara hasil kajian mendapati guru Pendidikan Islam menyatakan pelajar tidak berminat terhadap mata pelajaran Pendidikan Islam kerana sikap ibu bapa yang tidak mendorong mereka untuk memberi tumpuan yang lebih terhadap mata pelajaran tersebut. Pendapat guru Pendidikan Islam ini disokong oleh pengetua sekolah. Sikap negatif pelajar ini didapati menjadi sebab mengapa mereka tidak bersungguh-sungguh belajar Pendidikan Islam.

Hasil kajian yang melibatkan pelajar pula mendapati peratusan besar pelajar yang mengatakan mereka tidak berminat terhadap mata pelajaran Pendidikan Islam ialah kerana guru mengajar dengan cara menggunakan 'chalk and talk' dan tidak mempelbagaikan kaedah pengajaran. Selain dari itu kajian ini

juga mendapati kurang kemahiran guru mengawal bilik darjah sehingga bising dan mengganggu proses pengajaran juga menjadi faktor kenapa pelajar tidak berminat terhadap mata pelajaran Pendidikan Islam.

Nik Rosila (1997) telah menjalankan kajian berkenaan dengan ‘Penguasaan Jawi dan Hubungannya Dengan Pencapaian dan Minat Pelajar Dalam Pendidikan Islam’. Kajian tersebut dijalankan ke atas 200 orang pelajar tingkatan 2 dan 200 orang pelajar tingkatan 4 di Sekolah Menengah Sultan Abdul Aziz Shah, Shah Alam, Selangor dan Sekolah Menengah Bangsar, Kuala Lumpur.

Dapatan kajian menunjukkan samada pelajar itu lemah, sederhana atau baik dalam penguasaan jawi, minat mereka terhadap Pendidikan Islam tidak begitu tinggi. Ia seterusnya menyatakan pengajaran guru Pendidikan Islam tidak begitu berkesan dan tidak begitu menarik minat pelajar samada pelajar baik, sederhana atau lemah dalam penguasaan jawi.

2.5 Kesimpulan

Berdasarkan tinjauan pendapat dan kajian di atas, jelas sekali bahawa terdapat banyak kajian yang telah dijalankan berkenaan dengan sikap pelajar terhadap sesuatu mata pelajaran. Antara kajian tersebut ada yang hanya menumpukan kepada sikap pelajar terhadap satu mata pelajaran sahaja, sementara

ada kajian lain yang menumpukan lebih daripada satu mata pelajaran. Terdapat juga kajian-kajian yang dijalankan bagi melihat faktor-faktor yang mempengaruhi sikap terhadap sesuatu mata pelajaran. Kajian berkenaan dengan sikap pelajar terhadap mata pelajaran Pendidikan Islam juga telah dijalankan, kajian yang dijalankan tersebut meliputi pelbagai aspek. Sebahagian besar daripada kajian yang dijalankan berkenaan dengan sikap dan minat pelajar adalah bertujuan untuk melihat hubungannya dengan pencapaian pelajar.